

تاریخچه هنر خیاطی هنر رهگشای کار است که هستی را جنبش در آورده و تازه تر از تازه می سازد و هنر ارزنده ای که پوشش بیرونی هستی را جمال می بخشد.

در زمان گذشته پارچه را روی اندام افراد قرار داده و فرم دلخواه در می آوردند و با کوک و سنجاق زده و اقدام به دوخت می کردند، اما برخی بر حسب تجربه و بدون الگو لباس را برش زده که نیاز به چندین پرو داشت رفته رفته با به شرف علم و تجربه مندهای تدوین و بصورت کلاسک در کشورهای مختلف رایج گردید. مانند گرلاوین، متد فرانسوی، متد ژاپن، متد متریک و متد مولر آلمانی دو استاد فن خیاطی به نامهای (وونت Vionnet و شانل Chanel) که حساسیت و استعداد خاصی نسبت به زیبایی شناسی و مسائل اجتماعی داشتند.

تغییرات خطوط اندام و بدن را کشف کردند. با آنکه تعبیر و تفسیر این دو طراح متفاوت بود اما آنان را با وجود آوردن و مخترع اصلی لباس ساده و راحت امروز دانستاز آنجا که پوشیدن لباس یک ضرورت است. هر کس این بدن را نسبت به خودش احساس می کند که ظاهر خود را به خوش آیندترین شکل ممکن به جهان عرضه کند.

بنابراین پوشاک با مدل رنگ و طراحی هنرمندانه و زیبا داشته باشد و هم آهنگ با شرایط محیط و باب روز باشد. پدید آمدن پوشاک امری تصادفی و خواستنی نبوده است. بلکه بر مبنای تفکرات و نیازهای اقلیمی، مادی و معنوی اقوام به وجود آمد، شکل گرفت و تحول یافت.